

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-13692
 6. marts 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-303/13 P	Kommissionen mod Jørgensen Andersen m.fl. (appel) Påstande:- set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jorgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten Transportministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	Mundtlig forhandling	10.03.15
C-425/13	Kommissionen mod Rådet Påstande: Artikel 2, andet punktum, og afsnit A, i bilaget til Rådets afgørelse om godkendelse af åbning af forhandlinger om at forbinde EU's emissionshandelsordning med en emissionshandelsordning i Australien annulleres, eller subsidiært: Rådets afgørelse annulleres, og den anfægtede afgørelses virkninger opretholdes, såfremt den annulleres i sin helhed, og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Klima- og energiministeriet Kulturministeriet Miljøstyrelsen	GA	17.03.15
C-218/14	Singh e.a. Sagen vedrører: 1) Når et ægteskab mellem en unionsborger og en tredjelandstatsborger ender i skilsmisse, efter at unionsborgeren er udrejst fra en	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Mundtlig forhandling	23.03.15

	<p>værtsmedlemsstat, hvor denne unionsborger udøvede EU-rettighe-der, og når artikel 7 og artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, bevarer tredjelandsstatsborgeren da sin ret til ophold i værtsmedlemsstaten herefter? Har tredjelandsstatsborgeren i benægtende fald ret til ophold i værtsmedlemsstaten fra det tidspunkt, hvor unionsborgeren er udrejst fra værtsmedlemsstaten, og indtil skilsmis- sen træder i kraft?</p> <p>2) Er kravene i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38/EF opfyldt, når en unionsborger, der er gift med en tredjelandsstatsborger, bl.a. med henvisning til ægtefællens midler påstår at have tilstrækkelige ressourcer som omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 4? 3) Har personer som sagsøgerne, såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, ret i henhold til EU-retten (ud over direktivet) til at arbejde i værtsmedlemsstaten for at skaffe eller bidrage til at skaffe »tilstrækkelige midler« som omhandlet i direktivets artikel 7?</p>			
C125/14	<p>Iron & Smith</p> <p>Sagen vedrører: 1) Kan det eksisterende renommé i en medlemsstat være tilstrækkeligt til at godtgøre et EF-varemærkes renommé som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (herefter »direktivet«), selv i det tilfælde, hvor ansøgningen om registrering af et nationalt varemærke, over for hvilket der er rejst indsigelse under påberåbelse af et sådant renommé, er indgivet i et andet land end den pågældende medlemsstat? 2) Kan de af Den Europæiske Unions Domstol fastsatte principper om reel brug af EF-varemærket finde anvendelse inden for rammerne af de territoriale kriterier, der anvendes i forbindelse med bedømmelsen af et EF-varemærkes renommé? 3) Såfremt indehaveren af det ældre EF-varemærke har godtgjort EF-varemærkets renommé i andre lande end den medlemsstat, hvortil ansøgningen om national registrering er indgivet – og disse lande udgør en væsentlig del af Den Europæiske Unions område – kan det da uanset ovenstående kræves, at der også for så vidt angår den pågældende medlemsstat fremlægges tilstrækkelige beviser? 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan der da – i betragtning af de særlige kendetegn ved det indre marked – opstå en situation, hvor det varemærke, som i vid udstrækning anvendes i en væsentlig del af Den Europæiske Union, er ukendt for den relevante nationale forbruger, og hvor den anden betingelse for at kunne påberåbe sig registreringshindringen i direktivets artikel 4, stk. 3, således ikke er opfyldt, eftersom der ikke er risiko for, at varemærkets renommé eller særpræg påføres skade eller udnyttes utilbørligt? Såfremt dette er tilfældet, hvilke forhold skal indehaveren af EF-varemærket da godtgøre, for at den nævnte betingelse bliver opfyldt?</p>	<p>Udenrigsministeriet Patent- og Varemærkestyrelse</p>	GA	24.03.15
C-23/14	<p>Post Danmark</p> <p>Sagen vedrører: 1. Efter hvilke retningslinjer skal det afgøres, om en dominerende virksomheds anvendelse af et rabatsystem med en standardiseret mængdetærskel med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten</p>	Mundtlig forhandling	26.03.15

	<p>karakteristika udgør et misbrug af en dominerende stilling i strid med EF-traktatens artikel 82? Som et led i besvarelsen bedes det belyst, hvilken betydning det har for vurderingen, om rabatsystemets tærskler er fastsat på en sådan måde, at rabatsystemet finder anvendelse på den væsentligste del af kunderne på markedet? Som et led i besvarelsen bedes det endvidere belyst, hvilken betydning, om nogen, den dominerende virksomheds priser og omkostninger har for bedømmelsen efter EF-traktatens artikel 82 af et sådant rabatsystem (betydningen af en såkaldt efficient competitor-test). Det bedes samtidig belyst, hvilken betydning markedets karakteristika i den forbindelse har, herunder om markedets karakteristika kan berettige, at der kan påvises markeds-afskærmende virkning ved andre undersøgelser og analyser end en såkaldt efficient competitor-test, jf. herved punkt 24 i Kommissionens artikel 82-meddelelse. 2. Hvor sandsynlig og alvorlig skal den konkurrenceskadelige virkning af et rabatsystem, med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika, være, for at EF-traktatens artikel 82 finder anvendelse? 3. Under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 1-2, hvilke nærmere omstændigheder skal den nationale domstol tage i betragtning ved vurderingen af, om et rabatsystem, under omstændigheder svarende til dem der er beskrevet i forelæggelsesbeslutningen (markedets og rabatsystemets karakteristika), konkret har eller er egnet til at have en sådan markedsafskærmende virkning, at det udgør et misbrug omfattet af EF-traktatens artikel 82? Er det i den forbindelse et krav, at den markedsafskærmende virkning er mærkbar?</p>	<p>Erhvervs- og Vækstministeriet Konkurrence- og forbrugerstyrelsen</p>		
C-67/14	<p>Alimanovic Sagen vedrører: 1) Gælder ligebehandlingsprincippet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 – med undtagelse af udførselsforbuddet i artikel 70, stk. 4, i forordning (EF) nr. 883/2004 – også for de særlige, ikke-bidragsspligtige kontantydelse som omhandlet i artikel 70, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 883/2004? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er – og i så fald i hvilket omfang – begrænsninger af ligebehandlingsprincippet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 tilladt på grundlag af bestemmelser i nationale retsfor skrifter til gennemførelse af artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, ifølge hvilke adgangen til disse ydelser altid er udelukket, når en unionsborgers opholdsret i den anden medlemsstat alene udspringer af dennes status som arbejds-søgende? 3) Er artikel 45, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 18 TEUF, til hinder for en national bestemmelse, som i alle tilfælde nægter unionsborgere, der som arbejdssøgende kan påberåbe sig deres ret til fri bevægelighed, en socialydelse, der tjener til at sikre eksistensgrundlaget og samtidig også letter adgangen til arbejdsmarkedet, for den periode, hvor en opholdsret kun gælder arbejdssøgning, og uafhængigt af tilknytningen til værtsmedlemsstaten?</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	26.03.15

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
C-593/13	Rina Services e.a. Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed (artikel 49 TEUF) og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF) samt principperne i direktiv 2006/123/EF til hinder for vedtagelse og anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter SOA'er (stiftet som aktieselskaber) »skal have hjemsted i Den Italienske Republik«? Skal den i artikel 51 TEUF nævnte undtagelse fortolkes således, at den også omfatter en virksomhed såsom den attesting, der udføres [org. s. 17] af privatretlige organer, som dels skal være stiftet som aktieselskaber og virke på et konkurrencepræget marked, dels deltager i udøvelsen af offentlig myndighed og derfor er underkastet en tilladelsesordning og strenge kontroller foretaget af tilsynsmyndighederne?	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	GA	10.03.15
C-628/13	Lafonta Sagen vedrører: Skal artikel 1, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) og artikel 1, [org. s. 6] stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation fortolkes således, at kun viden, hvorom det med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed kan fastslås, at dens potentielle indvirkning på kurserne på de pågældende finansielle instrumenter går i en bestemt retning, når den offentliggøres, kan udgøre tilstrækkelig specifik viden i henhold til disse bestemmelser?	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	11.03.15
C-20/14	BGW Marketing- & Management-Service Sagen vedrører: Skal artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at det i forbindelse med varer og tjenesteydelser af samme eller lignende art kan fastslås, at der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, såfremt en bogstavrækkefølge med fornødent særpræg, der dominerer det ældre ord-/figurmærke med gennemsnitligt særpræg, overtages i en tredjemandes yngre ordmærke på en sådan måde, at der til denne bogstavrækkefølge føjes en dertil henvisende beskrivende ordkombination, der forklarer bogstavrækkefølgen som forkortelse af de beskrivende ord?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Orienteringssag	GA	12.03.15
C-	Gullotta et Farmacia di Gullotta Davide &	Erhvervsstyrelse	Orienteringssag	GA	12.03.15

497/12	<p>C</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, [org. s. 17] dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet? 2) Skal artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det deri fastlagte princip også anvendes uden begrænsninger på farmaceuterhvervet, uden at den offentligretlige betydning af dette erhverv begrunder forskellige ordninger mellem indehavere af apoteker og indehavere af håndkøbsudsalg hvad angår salg af de i det første spørgsmål omhandlede lægemidler? 3) Skal artikel 102 og 106 TEUF fortolkes således, at forbuddet mod misbrug af en dominerende stilling uden indskrænkninger skal anvendes på farmaceuterhvervet, henset til, at den farmaceut, der er indehaver af et traditionelt apotek ved at sælge lægemidler i medfør af en koncession med den nationale sundhedsmyndighed begunstiges af, at indehavere af håndkøbsudsalg ikke må sælge lægemidler i kategori C, uden at dette har en gyldig begrundelse i de rent uomtvistelige særpræg hvad angår udøvelse af farmaceuterhvervet, som er knyttet til beskyttelsen af folkesundheden?</p>	n Konkurrence- og forbrugerstyrelse n			
C-594/13	<p>«go fair» Zeitarbeit</p> <p>Sagen vedrører: 1. Vedrørende fortolkningen af artikel 132, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem: a) Kan en medlemsstat udøve den skønsbeføjelse, som tillægges den i forbindelse med anerkendelsen som foretagende af almennyttig karakter, på en sådan måde, at den ganske vist anerkender personer, der leverer deres ydelser til social- og plejeforsikringsinstitutioner, men ikke også statsprøvede plejemedarbejdere, der leverer deres ydelser direkte til plejekrævende? b) Såfremt statsprøvede plejemedarbejdere skal anerkendes som almennyttigt foretagende: Følger anerkendelsen af et vikarbureau, der stiller statsprøvede plejemedarbejdere til</p>	Skatteministeriet	Orienteringssag	Dom	12.03.15

	<p>rådighed for anerkendte plejehinstitutioner (modtagende institutioner), af anerkendelsen af det personale, der stilles til rådighed? 2. Vedrørende fortolkningen af artikel 134, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem: Er tilrådighedsstillelsen af statsprøvede plejemedarbejdere med henblik på levering af den modtagende institutions (brugervirksomheds) plejeydelser uomgængelig nødvendig som en transaktion med nær tilknytning til social bistand og social sikring, hvis den modtagende institution ikke kan arbejdsuden personale?</p>				
C-127/14	<p>Surmačs Sagen vedrører: 1) Skal punkt 7 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger fortolkes således, at den heri opstillede liste over personer, som skal anses for tilknyttet det pågældende kreditinstitut, og som skal nægtes retten til den garanterede godtgørelse, er udtømmende? [org s. 10] 2) Kan en person, som i medfør af sin stillingsbeskrivelse har ret til at planlægge, koordinere og føre tilsyn med en del af kreditinstitutets virksomhed eller skal udøve en funktion, men ikke med kreditinstitutets virksomhed som helhed, og som ikke har mulighed for at give instrukser til eller vedtage bindende beslutninger for andre personer, anses for et medlem af ledelsen i et kreditinstitut eller en anden af de i punkt 7 i direktivets bilag I omtalte personer? Skal der tages hensyn til indholdet af nævnte del af kreditinstitutets virksomhed eller af den nævnte funktion? 3) Skal punkt 7 i direktivets bilag I fortolkes således, at en medlemsstat kan nægte at udbetale den garanterede godtgørelse til en person, der i medfør af de rettigheder og forpligtelser, som er anført i vedkommendes stillingsbeskrivelse, ikke kan anses for leder, men som faktisk har en betydelig indflydelse på kreditinstitutets ledes eller på kreditinstitutets personligt ansvarlige personers beslutninger? Er det i den sammenhæng relevant, at indflydelsen, der udelukkende er uformel, er afledt af personens autoritet, kompetencer og kendskab i forbindelse med kreditinstitutets virksomhed?</p>	Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	17.03.15
C-533/13	<p>AKT Sagen vedrører: a) Skal artikel 4, stk. 1, i vikardirektivet (2008/104/EF) fortolkes således, at der pålægges de nationale myndigheder, herunder retterne, en permanent forpligtelse til at gøre brug af de</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	Dom	17.03.15

	<p>midler, de råder over, for at sikre, at ingen nationale retsfor skrifter eller bestemmelser i kollektive overenskomster, der er i strid med en bestemmelse i direktivet, er i kraft eller anvendes? b) Skal direktivets artikel 4, stk. 1, fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorefter anvendelsen af vikaransatte kun er tilladt i de særligt opregnede tilfælde, såsom udligning af spidsbelastninger eller i forbindelse med arbejdsopgaver, der ikke kan udføres af en virksomheds egne arbejdstagere? Kan en længerevarende anvendelse af vikaransatte side om side med en virksomheds egne arbejdstagere inden for rammerne af virksomhedens sædvanlige arbejdsopgaver kvalificeres som forbudt anvendelse af vikaransatte? c) Hvilke midler råder retten over, såfremt den nationale ordning anses for at være i strid med direktivet, med henblik på at nå direktivets mål, når der er tale om en kollektiv overenskomst, der skal overholdes af borgere?</p>				
T-30/12	<p>IDT Biologika mod Kommissionen Påstande: Annullation af den afgørelse, der blev truffet den 5. oktober 2011 af EU's delegation i Republikken Serbien, og hvorved der blev givet afslag på det bud, der blev afgivet af IDT Biologika GmbH inden for rammerne af udbudsproceduren EuropeAid/130686/C/SUP/RS Re-Launch LOT 1 om levering af rabiesvaccine til ministeriet for landbrug, skovbrug og vandforsyning i Republikken Serbien for så vidt angår parti nr. 1, og tildeling af budet til et konsortium af forskellige virksomheder under ledelse af »Biovet a.s.«. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	18.03.15
C-153/14	<p>K & A Sagen vedrører: 1.a. Kan udtrykket »integrationsforanstaltninger« i artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, berigtiget i EUT 2012 L 71) fortolkes således, at i forbindelse med familiesammenføring kan en medlemsstats kompetente myndigheder kræve, at det familiemedlem, der søges sammenført, skal have kendskab til medlemsstatens officielle sprog på niveau A1 efter Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog samt kendskab på basisniveau til medlemsstatens samfund, før disse myndigheder giver familiemedlemmet tilladelse til indrejse og ophold? 1.b. Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, også henset til proportionalitetsprøvelsen, som beskrevet i Europa-Kommissionens</p>	Justitsministeriet	Orienteringssag	GA	19.03.15

	<p>grøn bog af 15. november 2011 om ret til familiesammenføring, at den nationale lovgivning, hvori de i spørgsmål 1.a. nævnte krav er opstillet, fastsætter, at bortset fra tilfælde, hvor familiemedlemmet har godtgjort, at det på grund af et fysisk eller psykisk handicap varigt vil være ude af stand til at gennemføre integrationstesten, er det kun, såfremt der foreligger en kombination af ganske særlige individuelle omstændigheder, der gør det berettiget at antage, at familiemedlemmet varigt vil være ude af stand til at opfylde integrationskravene, at ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold ikke må afslås? 2. Er formålet med direktiv 2003/86/EF, særligt dets artikel 7, stk. 2, på baggrund af den i førnævnte grøn bog omhandlede proportionalitetsprøvelse til hinder for, at udgifterne til testen, hvorved det afgøres, om familiemedlemmet opfylder de nævnte integrationsforanstaltninger, andrager 350 EUR for hver gang, testen aflægges, og et engangsbeløb på 110 EUR for pakken til forberedelse af testen?</p>				
C-266/13	<p>Kik Sagen vedrører: 1.a. Skal reglerne om den af forordning (EØF) nr. 1408/71 omfattede personkreds og de regler, der fastsætter den territoriale rækkevidde af henvisningsreglerne i forordningens afsnit II, fortolkes således, at disse henvisningsregler finder anvendelse i et tilfælde som det foreliggende, i hvilket der er tale om a) en i Nederlandene bosat arbejdstager, b) der er nederlandsk statsborger, c) der i al fald tidligere var pligtforsikret i Nederlandene, d) arbejderb som sømand for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i Schweiz, e) udfører sit arbejde om bord på en rørdlægger under panamansk flag, og f) først udfører dette arbejde uden for EU's område (ca. 3 uger over USA's kontinentalsokkel og ca. 2 uger i internationalt farvand), og dernæst over Nederlandenes (perioder på en måned og ca. en uge) og Det Forenede Kongeriges (en periode på godt en uge) kontinentalsokkel, hvorved g) den i denne forbindelse erhvervede indtægt er pålagt nederlandsk indkomstbeskatning? [Org. s. 21] 1.b. Hvis ja, finder forordning (EØF) nr. 1408/71 da kun anvendelse på de dage, hvor den pågældende er beskæftiget over en EU-medlemsstats kontinentalsokkel, eller også i den forudgående periode, hvor han arbejdede andetsteds uden for EU's område? 2. Såfremt forordning (EØF) nr. 1408/71 finder anvendelse på en arbejdstager som omhandlet i spørgsmål 1.a., hvilken lovgivning eller hvilke</p>	<p>Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold</p>	<p>Orienteringssag</p>	<p>Dom</p>	<p>19.03.15</p>

	lovgivninger udpeges da af forordningen som den eller de lovgivninger, der skal finde anvendelse?				
C-510/13	<p>E.ON Földgáz Trade</p> <p>Sagen vedrører: 1) Finder de bestemmelser, der fastlægger, hvem der kan anlægge sag i henhold til artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (herefter »2003-direktivet») i forbindelse med en administrativ afgørelse, der blev vedtaget, mens dette direktiv var i kraft, anvendelse, eller skal der i det verserende søgsmål tages hensyn til bestemmelserne i artikel 41 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (herefter »2009-direktivet»), som trådte i kraft under sagens behandling, under hensyntagen til bestemmelsen i dets artikel 54, stk. 1, andet afsnit, hvorefter de nævnte bestemmelser finder anvendelse fra den 3. marts 2011? 2) Såfremt 2009-direktivet skal anvendes, kan en godkendt operatør, som har en økonomisk interesse, som den i denne sag foreliggende, i forbindelse med en appel iværksat til prøvelse af en afgørelse, som godkender en netkodeks eller fastlægger dens indhold, da anses for »part, der er berørt« som omhandlet i artikel 41, stk. 17, i 2009-direktivet, eller er kun den netoperatør, der er beføjet til at opfordre til godkendelse af kodeksen, en berørt part? 3) Såfremt 2003-direktivet skal anvendes, er godkendelsen eller ændringen af netkodeksen, som den, der har fundet sted i den foreliggende sag, da omfattet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 25, stk. 5 eller 6, for så vidt det henviser til vurderingen af ansøgninger om reservekapacitet? 4) Såfremt der er tale om et tilfælde, der er omfattet af artikel 25, stk. 6, i 2003-direktivet, kan en godkendt operatør, som har en økonomisk interesse som den i denne sag foreliggende, i forbindelse med en appel iværksat til prøvelse af en afgørelse, som godkender en netkodeks eller fastlægger dens indhold, da anses for en »berørt part«, eller er kun den netoperatør, der er beføjet til at opfordre til godkendelse af kodeksen, en berørt part? 5) Hvordan skal artikel 25, stk. 11, i 2003-direktivet, i henhold til hvilken de klager, som der henvises til i stk. 5 og 6, ikke udelukker anvendelse af retsmidler i henhold til fællesskabsretten og national ret, fortolkes, hvis det af svarene på ovenstående spørgsmål fremgår, at national</p>	Energistyrelsen	Orienteringssag	Dom	19.03.15

	ret underlægger anlæggelsen af søgsmål strengere krav end dem, der følger af direktivets eller fællesskabsrettens bestemmelser?				
T-412/13	Chin Haur Indonesia mod Rådet Påstande: Artikel 1, stk. 1 og 3, i Rådets gennemførelses-forordning (EU) nr. 501/2013 annulleres delvis, for så vidt som de udvider antidumpingtold til sagsøgeren og afslår sagsøgerens anmodning om fritagelse. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger; og der træffes bestemmelse om enhver anden foranstaltning, som Domstolen måtte finde passende.	Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervs- og selskabsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	19.03.15
T-413/13	City Cycle Industries mod Rådet Påstande: Artikel 1, stk. 1 og 3, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 501/2013 annulleres delvis, for så vidt som de udvider antidumpingtold til sagsøgeren og afslår sagsøgerens anmodning om fritagelse. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger; og der træffes bestemmelse om enhver anden foranstaltning, som Domstolen måtte finde passende.	Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervs- og selskabsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	19.03.15
T-456/13	Sea Handling mod Kommissionen Påstande: Den anfægtede afgørelse, hvorved Kommissionen nægtede Sea Handling S.p.A. aktindsigt i henhold til begæringen af 27. februar 2013, annulleres. Europa-Kommissionen pålægges at fremlægge de begærede dokumenter for sagsøgeren. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	25.03.15
T-538/11	Belgien mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatis (TSE) hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	25.03.15
Forenede sager C-108/14 og C-109/14	Larentia + Minerva m.fl. Sagen vedrører: 1. Efter hvilken beregningsmetode skal et holdingselskabs (forholdsmæssige) fradrag af indgående afgift på indgående ydelser [org. s. 2] i forbindelse med tilvejebringelse af kapital til erhvervelse af andele i datterselskaber beregnes, når holdingselskabet senere (som påtænkt fra start) leverer forskellige afgiftspligtige tjenesteydelser til disse selskaber? 2. Er bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter til hinder for nationale	Skatteministeriet Erhvervsstyrelse n	Orienteringssag	GA	26.03.15

	bestemmelser, hvorefter (for det første) kun en juridisk person – og derimod ikke et personselskab – kan indlemmes i en anden skattepligtigs virksomhed (såkaldt »Organträger«), og hvorefter det (for det andet) kræves, at den pågældende juridiske person finansielt, økonomisk og organisatorisk (idet der består et over- og underordningsforhold) »er indlemmet i »Organträgers« virksomhed»? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: kan en skattepligtig person påberåbe sig artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter direkte?				
C-279/13	C More Entertainment Sagen vedrører: 1 Omfatter begrebet overføring til almenheden i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i infosoc-direktivets artikel 3, stk. 1, den foranstaltning, at der på en hjemmeside, som er tilgængelig for enhver, stilles et link, der kan åbnes med et klik, til rådighed for almenheden til et værk, som udsendes af indehaveren af ophavsretten til værket? 2 Har den måde, hvorpå linket etableres, nogen betydning for bedømmelsen af spørgsmålet under nr. 1? 3 Spiller det nogen rolle, om tilrådighedsstillelsen af det værk, hvortil der linkes, er begrænset på nogen måde? 4 Kan medlemsstaterne indføre en mere omfattende eneret for ophavsmanden ved at lade overføring til almenheden omfatte flere handlinger end dem, der er anført i infosoc-direktivets artikel 3, stk. 1? 5 Kan medlemsstaterne indføre en mere omfattende eneret for rettighedshaveren ved at lade overføring til almenheden omfatte flere handlinger end dem, der er anført i infosoc-direktivets artikel 3, stk. 2?	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Orienteringssag	Dom	26.03.15